

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Text tradus și redactat de Direcția Generală Agent Guvernamental.
Poate fi supus revizuirii redacționale.*

SECȚIA A TREIA

DECIZIE

Cererea nr. 25614/06
Valentina CEBOTAR și Irina TANASOGLO
c. Republicii Moldova

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului ("Curtea"), Secția a Treia, statuînd într-un comitet compus din :

Dragoljub Popović, *Președinte*,
Kristina Pardalos,
Valeriu Grițco, *judcători*,
and Marialena Tsirli, *Grefier adjunct al Secție*,
Avînd în vedere cererea de mai sus depusă la 31 mai 2009,
Avînd în vedere observațiile prezentate de către Guvernul Republicii
Moldova și observațiile în replică prezentate de reclamant,
Deliberînd, decide:

ÎN FAPT

1. Reclamanții, dna Valentina Cebotar și dna Irina Tanasoglo, sunt cetățene a Republicii Moldova, născute în 1965 și, respectiv, 1968 și locuiesc în Trușeni și Chișinău.
2. Guvernul Republicii Moldova ("Guvernul") a fost reprezentat de către agentul său, dl L. Apostol.
3. Circumstanțele cauzei, prezentate de părți, pot fi rezumate după cum urmează.

4. Între 2003 și 2005, o clădire de șase etaje a fost construită în imediata apropiere de blocul cu apartamentele reclamantelor, la o distanță de 20-30 cm de la ferestrele balcoanelor lor.

5. La o dată nespecificată în 2003 reclamantele au inițiat o acțiune împotriva autorităților municipale solicitând anularea autorizației de construcție pentru clădirea cu 6 etaje.

6. La 8 noiembrie 2005, Curtea de Apel Chișinău a respins acțiunea primei reclamante din considerentul că noua clădire a fost construită în conformitate cu planul, că regulile privind distanța permisă dintre clădirile existente au fost respectate, că reclamanta nu a suferit nici o pierdere ca urmare a construcției respective și că ea a ocupat balconul obstrucționat de noua clădire în mod abuziv și fără nici un temei juridic. Această din urmă constatare s-a bazat pe concluziile unui raport de expertiză solicitat de către instanță în cursul procedurii. Din documentele dosarului s-a constatat că, inițial, reclamanta nu a avut acces la balcon, întrucât acesta nu a fost atribuit apartamentului său și că ea l-a ocupat abuziv, iar ca rezultat a fost sancționată cu o amendă administrativă. Curtea de Apel a respins acțiunea formulată de a doua reclamantă din motive procedurale, și anume pentru că a nu a depus o plângere prealabilă la Consiliul Municipal conform legislației în vigoare.

7. Prima reclamantă a depus un recurs la Curtea Supremă de Justiție. Cu toate acestea, din documentele prezentate de ea nu reiese că ar fi contestat constatarea primei instanțe în sensul că ea a ocupat balconul obstrucționat de noua clădire abuziv și fără nici un temei juridic. La 28 decembrie 2005, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul.

8. La 28 iulie 2006 prima reclamantă și-a vândut apartamentul.

PRETINSE ÎNCĂLCĂRI ALE CONVENȚIEI

9. Reclamantele s-au plîns în temeiul articolului 6 § 1 din Convenție că procesul a durat prea mult și că nu au avut parte de un proces echitabil deoarece judecătorii nu au fost imparțiali.

10. Reclamantele s-au plîns, de asemenea, în temeiul articolului 8 din Convenție că dreptul la respectarea domiciliilor lor a fost încălcat.

ÎN DREPT

11. Reclamantele s-au plîns în temeiul articolului 6 din Convenție, că procedurile judiciare nu au fost echitabile și în temeiul articolului 8 din Convenție, că dreptul la respectarea domiciliilor lor a fost încălcat. Articolul 6 din Convenție prevede următoarele:

"În stabilirea drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil ... orice persoană are dreptul la o audiere ... corectă ... de către [un] ... tribunal ..."

Articolul 8 din Convenție prevede următoarele:

"1. Orice persoană are dreptul la respectarea... domiciliului ei...

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora."

12. Guvernul a contestat pretențiile reclamantelor și a susținut că cererea lor trebuie să fie declarată inadmisibilă.

13. Cît despre prima reclamantă, Curtea notează că principalul motiv pentru care instanțele naționale au respins acțiunea ei a fost că ea a ocupat abuziv balconul obstrucționat de noua clădire și fără nici un temei juridic. Curtea notează că documentele pe care le deține nu conțin nicio informație în sensul că prima reclamantă a contestat hotărîrea primei instanțe cu privire la acest fapt în fața Curții Supreme de Justiție.

14. Curtea reiterează că scopul regulii epuizării remediilor naționale este acela de a oferi Statelor Contractante posibilitatea de a preveni sau de a supune judecării - de obicei, prin intermediul instanțelor de judecată - încălcările pretinse împotriva lor, înainte ca aceste acuzații să fie prezentate Curții. În consecință, statele sunt pasibile să răspundă pentru acțiunile lor în fața unui organism internațional nu înainte de a fi avut posibilitatea de soluționa problemele prin intermediul propriului sistem juridic (a se vedea *Balan c. Moldovei* (dec.), nr. 44746/08 24 ianuarie 2012).

15. Din moment ce prima reclamantă nu a contestat argumentul principal invocat de către prima instanță în respingerea acțiunii ei, plîngerea acesteia bazată pe articolul 8 trebuie să fie respinsă în temeiul articolului 35 §§ 1 și 4 din Convenție pentru neepuizarea căilor de atac interne.

16. În ceea ce privește plîngerea primei reclamante cu privire la caracterul echitabil al procedurilor, materialele aflate în posesia Curții nu indică nicio problemă care ar putea ridica o problemă de echitate a procedurii în temeiul articolului menționat din Convenție. Cît despre durata excesivă a procedurii în cauză, Curtea notează că prima reclamantă nu a epuizat căile de atac interne disponibile în conformitate cu Legea nr. 87 (a se vedea *Balan c. Moldovei*, citat mai sus). În consecință, plîngerile în temeiul articolului 6 sunt inadmisibile, în sensul articolului 35 §§ 1, 3 și 4 din Convenție.

17. Cît despre cea de-a doua reclamantă, Curtea notează că ea nu a răspuns la scrisoarea Curții prin care a fost invitată să prezinte observații. Acestea i-a fost trimisă o scrisoare înregistrată la 15 mai 2013, prin care i-a fost atrasă atenția la articolul 37 § 1 (a) din Convenție, care prevede că Curtea poate radia o cauză de pe rol în situația în care circumstanțele conduc la concluzia că solicitantul nu intenționează să continue cererea. Reclamanta a

primit această scrisoare la 22 mai 2013; cu toate acestea, nici un răspuns nu a fost primit.

18. Curtea consideră că, în astfel de circumstanțe, poate considera că a doua reclamantă nu mai dorește să continue cererea sa, în sensul articolului 37 § 1 (a) din Convenție. Mai mult decât atât, în conformitate cu articolul 37 § 1 *in fine*, Curtea constată că nu există circumstanțe speciale în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt definite în Convenție și Protocoalele sale adiționale care impun necesitatea continuării examinării cauzei în ceea ce privește a doua reclamantă și consideră că este necesar să radieze de pe rolul său această parte din cerere.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă în privința primei reclamante;

Decide radierea cererii de pe rol, în ceea ce o privește pe a doua reclamantă;

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 9 aprilie 2015.

Marialena Tsirli
Grefier Adjunct

Dragoljub Popović
Președinte